

7 smrtelných hříchů

... a jaké dary máte od padlých andělů vy?

Proč je pýcha nejtěžším hříchem, který nám duchovní sféra »neodpustí«? Pojdme si přiblížit několik prastarých hermetických perel moudrosti, které člověku pomohou přestavět život v pravdě od základu. Jen my sami můžeme proměnit své osobní peklo v nebe, zde na zemi...

Mnohokrát jsme se už na sebe dívali do zrcadla a při každém pohledu do tváře se možná domnívali, že dobře víme, kdo jsme. Ale je tomu opravdu tak? *Pravdou je, že většina z nás své skutečné já nespatří, ani kdyby do zrcadel celého světa hleděla věčnost.*

»BOŽSKÁ KOMEDIE« V ZORNIČKÁCH LIDSTVA

Snad každému jsou více či méně známé náboženské legendy o božích poslech, o duchovním světě dobroty a mrzkých démonech padlých z nebes. Bezpochyby jste se už seznámili i s biblickým příběhem o vyhánění Adama a Evy z Ráje, o pádu člověka do hmoty. A také máte pravděpodobně alespoň okrajové znalosti o sedmi ctnostech a neřestech, jež budou jednotlivce údajně povznášet či zatracovat.

Z astrologie víme, že existuje sedm planet, které nás mají už od prvního nádechu ovlivňovat více, než jen tušíme. Těm z vás, kteří se někdy zajímali o alternativní medicínu, je jistě známo, že emoce výrazně ovlivňují naše zdraví. Možná vás překvapí, když prozradím, že se v tomto článku s hermetikem *Michalem Stránským* pokusíme tato zdánlivě zcela rozdílná témata propojit v jediný smysluplný celek. *Moudrou učitelkou nám totiž opět bude prastará hermetická tradice. A odměnou? Pochopení dávných symbolických poselství předků v mnohem praktičtější rovině.*

Pokud jste tedy dosud marně hledali cestu, jak se ve svém duchovním rozvoji posunout smysluplně zas o pořádný kus dál, a jste skutečně ochotni vykročit k poznání sebe sama, v tomto článku najdete nejednu možnou směrovku. Nic z toho, co bude řečeno, ovšem není dobré přijímat slepě a dogmaticky. *Výkladem hermetické tradice se vám jen pokusíme co nejvíce přiblížit velké tajemství introspekce (sebepoznání), jehož odhalení a především zavedení do praxe*

je bezpodmínečně nutné pro každého, kdo chce plout na vlnách duchovního poznání bezpečně. A je úplně jedno, na jaké lodi, pod jakou vlajkou a jakým směrem se pak vydá. *Náš cíl je společný a všechny duchovní zákony univerzální.* K jejich popisu se používají už tisíce let různé symbolismy a podobenství, jádro jejich sdělení je však totožné.

Kdybychom se rozhodli udělat soukromou anketu a zeptali se kolemjdoucích lidí, jak osobně vnímají *sedm smrtelných hříchů*, zřejmě bychom se setkali s rozličnými názory. A v nich by jistě dominovala odpověď, že se jedná o pouhé »náboženské bláboły«, že se sice hovoří o sedmi smrtelných hříších, ale ve skutečnosti tyto hříchy nikomu nijak neublíží. Jinak řečeno, pyšného člověka přece pýcha »nezabije«. *Co si o tom myslí hermetik Michal Stránský?*

SLUNCE V DUŠI, JEŽ OBČAS ZAHALUJÍ MRAKY...

Jak už jsme si podrobně vysvětlovali v minulých článcích, z pohledu hermetismu tvoří každého člověka tři základní složky – Tělo, Duše a Duch, které se zrcadí ve hmotě (*Tělo*), v emocích (*Duše*) a vědomí (*Duch*). Emoce, které prožíváme, jsou prostředníkem mezi naším vědomím a fyzickým tělem, tedy reálným a jediným vnímatelným světem okolo nás. K pochopení smyslu a významu sedmi lidských ctností i sedmi smrtelných hříchů bychom si hned v úvodu měli říci, že se týkají přímo naší duše, našich emocí. Víc než si sami uvědomujeme, záleží na tom, zda jsou to emoce tvořivé, tedy pozitivní, nebo nebo negativní (*destruktivní*). *„Sedm smrtelných hříchů symbolicky představuje sedm hříšných emocí, které jsou člověku »životu nebezpečné«. Expresivně řečeno nás »sžítají zaživa«. A naopak, sedm ctností představuje sedm pozitivních emocí, které člověka přivádějí k radosti, vyrovnanosti a uzdravují jej,“*

Pokračování na str. 74–75 »

Podle hermetické tradice jsou regenti, vládci nebeských sfér, mocnou silou neutrální, avšak z našeho lidského duálního pohledu má každý regent dvě tváře.

vysvětluje Michal. Štědlost, milosrdenství, střídmost, činnorodost a další ctnosti jsou univerzálními léky, které nám mohou pomáhat harmonizovat sebe sama a uzdravit negativní a destruktivní dopady našich neěstí. **Sedm smrtelných hříchů i sedm ctností má v sobě každý, v různých kvalitách. Jsou naší neoddělitelnou součástí.**

PŘÍBĚH O TOBĚ

Abychom pochopili své niterné pochody i život, který každý den prožíváme v různých kvalitách, je možné hledat určité indicie v duchovních textech, jež právě neohlodal zub času. Když Bůh stvořil člověka k obrazu svému, dal mu rozum, svobodnou vůli i další atributy, jež jsou třeba k získání poznání. **V kosmologii je uvedeno, že kromě člověka Bůh také stvořil sedm nebes.** Připomeňme, že biblický Adam s Evou byli poté, co zakusili ovoce ze stromu poznání, vyhnáni z Ráje a propadli se jednotlivými duchovními sférami až na Zem. **Oba milenci společně představují člověčenství v nejvyšší možné kvalitě.** A teď se dostáváme k hermetickému výkladu tohoto poselství. **Stejným pádem jako biblický Adam jsme si při svém zrození, pádu z duchovního světa do hmoty, prošli úplně všichni.** Těmto sedmi nebeským sféram (sedmi nebesům), jimiž jsme sem prošli na zem, **vládne sedm vládců** (tzv. regentů), a každý z nich nás při prů-

chodu jejich zemí-sférou obdaroval. Těmito dary byly určité vlastnosti, které má každý z nás naděleny v jiné míře. Z astrologického pohledu jsou tyto vládci sfér planetami, z hlediska kosmologického se jedná o anděly i demony nejvyššího řádu.

➤ Každý z nás je bezesporu jiný, a vlastnost, která mi zcela chybí, je u jiného mimořádně posílena a naopak. Co rozhodovalo o tom, jaké »nástroje síly« nám regenti při průchodu nebeskými sférami při narození dali?

Michal Stránský: Je to dáno aktuálním postavením planet při zrození, které je vždy jedinečné. Astrolog dokáže z astrologického rozboru vyčíst, jaké jsme obdrželi vlastnosti a v jaké míře nás ovlivňují v osobním životě. To, co vidíme na obloze, je hmotným proje-

vem duchovní síly, která má vždy nejen ryze duchovní, ale i výrazné fyzické a duševní atributy. To je důvod, proč naši předci přisuzovali postavení planet při zrození tak velkou důležitost. Planety jsou hmotným projevem sedmi sfér a jejich vládců ve svém fyzickém projevu tady na Zemi.

DVA V JEDNOM

Podle hermetické tradice jsou regenti, vládci nebeských sfér, mocnou silou neutrální, avšak **z našeho lidského duálního pohledu má každý regent dvě tváře.** Jednu popisujeme jako archandělskou, druhou démonskou. „Většina lidí se domnívá, že archandělé a démoni jsou věční nepřátelé, ale popravdě tomu tak není,“ upozorňuje mě Michal. Jsou to dvě strany téže mince. Jedná se o protichůdné síly, které společně tvoří harmonii a jediný celek. V přeneseném slova smyslu nás proto vládce každé nebeské sféry umí jednou rukou láskyplně pohladit, a druhou poučit prostřednictvím pokušení a bolesti.

»DAŇOVÉ PŘIZNÁNÍ«, KTERÉ SKUTEČNĚ BOLÍ

Už mnohokrát jsme četli příběhy o lidech, kteří po něčem toužili natolik, že byli ochotni upsat duši ďáblu. Například démon sluneční říše, Aciel, ve svých »smluvních podmínkách« nabízí moc, bohatství a slávu. „Dokáže zatahat za nitky osudu tak, aby se přání na určitou dobu opravdu splnilo. Magik se ale vždy dozví, že bude za své rozhodnutí muset zaplatit určitou cenu. Ukazuje se, že v případě uzavření smlouvy démon člověku vždy časem vezme to, co je mu v životě nejvíc drahé a na čem nejvíc lpí. Člověk jen nikdy dopředu neví, o co se jedná. Dojde mu to, až když to ztratí...“

My této ztrátě či zisku říkáme osud. **V reálném životě ale pakty s demony nebeských sfér neuzavírají podle Michala Stránského pouze magici. Děláme to my všichni.** Zkusený magik sice dokáže do hmotné roviny na krátký čas přivolat určitou formu konkrétního padlého anděla, aby s ním uzavřel konkrétní obchod v dané oblasti jeho zájmu, je tu ale velké »ALE«. Nemusíme se zabývat magií vůbec, a přesto máme všichni v pře-

VLIV PLANET NA JEDNOTLIVÉ ČÁSTI TĚLA

I naše zdravotní problémy nám mohou být velmi užitečné při introspekci. Můžeme tak přijít na to, které vlastnosti jsme používali až přespříliš a jaké ctnosti nám mohou pomoci se uzdravit.

- **SLUNCE:** cévy, srdce, pravý bok muže, levý bok ženy, pravé oko
- **LUNA:** mozek, levé oko, levý bok muže, pravý bok ženy, střeva
- **MERKUR:** stehna, chodidla, paže, ruce, jazyk, nervy a slachy
- **VENUŠE:** hrdlo, prsa, břicho, ženské pohlavní orgány, ledviny
- **MARS:** žlučník, levé ucho, mužské pohlavní orgány, ledviny
- **JUPITER:** játra, plíce, bránice, svaly, boky, žíly
- **SATURN:** kosti, zuby, pravé ucho, slezinu, močový měchýř

REGENTI, JEJICH CTNOSTI A SMRTELNÉ HŘÍCHY

NEBESKÝ REGENT	SMRTELNÝ HŘÍCH	CTNOSTI/ CESTA K VYKOUPENÍ	ARCHANDĚL dle tradičního učení kabaly	DÉMON dle Faustovy Magie Innaturalis
Slunce	Pýcha, mamon	Skromnost, pokora	Michael	Aciel
Luna	Lenost	Činnorodost	Gabriel	Marbuel
Merkur	Závist, pomluvačnost	Milosrdenství	Rafael	Ariel
Venuše	Chlípnost	Cudnost	Haniel	Anael
Mars	Hněv	Mírumilovnost	Samael	Apadiel
Jupiter	Obžerství	Střídmost	Cadkiel	Mephistophiel
Saturn	Lakomství	Štědrost	Uriel	Barbiel

neseném slova smyslu smlouvu s démony uzavřenou také. Už ode dne svého narození, kdy jsme přes jejich »území« či sféru nebes při určité konstelaci hvězd, padali z nebeského světa do světa hmotného. Tehdy nám vládci každé sféry dali – rukou démonskou i archandělskou – do vínku nejrůznější vlastnosti. Propůjčili nám nástroje, které budeme moci během svého života v hmotném světě podle svého uvážení využívat. „Tato »výpůjční listina« je nezvratná a na ni je podle výkladu hermetické tradice psáno, že za sebemenší použití nástroje z démonské sféry budeme platit daň. Obvykle ne okamžitě – ve správný čas ale vždy přichází vyúčtování. A to i přesto, že si toho nejsme nijak vědomi. Tato daň s sebou nese velmi nevýhodné úroky, které se podepisují nejen na našem zdraví, ale také osobním životě a duchovním rozvoji jedince,“ upřesňuje Michal Stránský. Čím častěji daný nástroj používáme, tím je větší pravděpodobnost, že pohár přeteče a dostaneme od života (osudu, démonů, karmických bytostí) tvrdý, a vždy zcela nečekaný, úder ze sféry vlivu daného nebeského regenta.

NEBE I PEKLO V NÁS SAMÝCH

Z toho plyne, že člověk má hluboko v sobě vibrační stopy a nesmazatelné otisky všech sedmi nebeských sfér, a na základě své svobodné vůle má právo během svého života užívat všech sedm smrtelných hříchů

i ctností. Některé z nich se u nás budou projevovat častěji, než jiné, u dábelských darů budeme snáze podléhat pokušení je používat jako zbraň proti ostatním lidem.

Popravdě ale hlavně této zbraně vždy můžeme proti sobě samým. Jen my jsme nakonec ti, kdo mačkají spoušť a dovolí rozbouraným emocím plně rozvinutí a spuštění těch dalších. Často to tak připomíná nikým neřízený ohňostroj – jedna salva následuje druhou, a každá myšlenka »obarvená« destruktivní emocí vyvolává další, ještě mohutnější. Teprve v okamžiku, kdy se naučíme, jak se

svém životě a prožívání emocí zlatou střední cestu. Přestaneme přecházet z jednoho extrému do druhého, a pokud se tak rozhodneme učinit, tak čistě vědomě a úmyslně. S tím, že za poskytnuté výhody od vládců sfér zaplatíme určitou cenu »podle platného sazebníku karmy«.

KDE ZAČÍT?

Vždy je dobré detailně znát nejen sedm smrtelných hříchů, ale i sedm ctností, které fungují jako záchranná lana pro všechny

Nejprve se člověk musí naučit hledat, rozpoznávat a postupně ovládat své vlastní demony (neřesti) v sobě samém. Jiné cesty není.

u nás konkrétně projevují smrtelné hříchy i jejich odpovídající protipóly, ctnosti, jsme schopni se dostat za určitých podmínek do živlové rovnováhy. *Jen tehdy se můžeme začít učit používat nástroje vládců sfér vědomě, v naší požadované síle a podle toho, jak daná situace vyžaduje.* S vědomím všech důsledků, které jejich použití přinese.

Regenti nebeských sfér udržují rovnováhu v celém vesmíru. My lidé se do této rovnováhy dostáváme jediné tak, že zvolíme ve

hříšníky, jimiž jsme opravdu úplně všichni. Hermetická tradice říká, že úplně prvním předpokladem pro jakoukoliv úspěšnou duchovní praxi je *hluboká introspekce, čili sebepoznání.* Nejprve se člověk musí naučit hledat, rozpoznávat a postupně ovládat své vlastní demony (*neřesti*) v sobě samém. Jiné cesty není. Archandělé nám také dali do rukou mocné zbraně, kterými nástrahy démonů skrytých v nás dokážeme přemoci. *Je to oněch sedm ctnostných emočních sta-*

Pokračování na str. 76-77 »

vů, jež jsou pravým opakem, protichůdnou silou smrtelných hříchů. Takže pokud u nás převládá například hněv, musíme se jej naučit transformovat na ctnost, která jej léčí. V tomto případě se musíme učit citu mírumilovnosti. Dokud to neuděláme, neposuneme se z místa. Takto musíme postupně přetransformovat své veškeré negativní vlastnosti, které máme. „Ve své praxi jsem se například setkal s člověkem, který onemocněl rakovinou jater. Když jsem s ním pak rozmlouval a hledal psychosomatický spouštěč, zjistili jsme, že má v sobě už léta nerozpuštěný hněv na svého zesnulého otce. Začali jsme s tím pracovat. Chci tím říci, že kdykoliv máme problémy s játry, je v sobě třeba začít hledat skryté nánosy hněvu, pročistit je a zcela odplavit odpuštěním (emoci milování v míru). Z okultního hlediska je každá naše emoce, která nás »rozleptává« zažívá, démonem působícím uvnitř nás. Přesně v tom okamžiku, kdy ctností dochází k odpuštění – a transformaci negativních emocí – se začínáme uzdravovat. Po duchovní, psychické i fyzické stránce. K tomu, abychom byli zdraví, musíme mezi svými ctnostmi i neřestmi najít rovnováhu,“ popisuje Michal.

tedy například někdo pyšný, **velmi pravděpodobně bude také v různé míře hněvivý, sobecký, falešně litostivý atd.** To je důvodem, proč je mnohdy tak těžké přijít na to, jaká negativní vlastnost v nás dominuje a jak je možné ji pojmenovat, případně přetransformovat. **V jeden okamžik se totiž může objevovat několik projevů negativních hříchu současně. Způsobuje to v nás takový chaos, že si mnohdy ani neuvědomíme, v čem je hlavní problém.**

Jediné, co nám může pomoci vidět ve tmě, pokud jsme pyšní, je ctnost, která je opakem pýchy. A tou je pokora. **Bohužel, pokoru v sobě většina z nás objeví až v okamžiku, kdy dostaneme od života tvrdou lekci a naprosto nečekanou ránu pod pás, vlivem těžkého úrazu, nemoci, smrti v rodině atd.** Jedině tehdy si uvědomíme, že nejsme

teré stojí za zamyšlení. Většinová společnost své emoce navíc nejenže ovládat neumí, většinou si jich ani není vědoma. Opak je však naším celoživotním úkolem. Dary od vládců sfér, které jsme při narození dostali, je třeba se učit správně pojmenovávat a za všech okolností **VĚDOMĚ OVLÁDAT.** Každá emoce je totiž jemným hybatelem našeho života,“ vysvětluje Michal a pokračuje: „Všichni jsme napůl (ne) smrtelní. Nesmrtelní »po Otcí«, po Bohu, neboť jsme nedílnou součástí člověčenství, a smrtelní po Matce, přírodě, která nám dala tělo a emoce. Vše, co jsme dostali od regentů sfér i přírody, máme jen na dobu určitou. Tělo i vlastnosti. Jsou smrtelné. Jedině introspekci (sebezpoznaním) může člověk poznat, čím ve skutečnosti je a není, a pochopit zákony vesmíru.“

stali od regentů sfér i přírody, máme jen na dobu určitou. Tělo i vlastnosti. Jsou smrtelné. Jedině introspekci (sebezpoznaním) může člověk poznat, čím ve skutečnosti je a není, a pochopit zákony vesmíru.“

Introspekce je jedním z nejnáročnějších a nejtěžších životních úkolů, které jsme od Prozřetelnosti dostali. Musíme počítat s tím, že to, co v sobě spatříme, se nám rozhodně nebude líbit. Tento pohled »do zrcadla« je však pro jakoukoliv duchovní praxi nezbytný. Musíme vědět, že sedm démonských neřestí a sedm archanélských ctností představují jen základní podobu toho, co budeme nacházet.

V okamžiku, kdy se skutečně pustíme do hluboké introspekce, určitě zjistíme, že záporných i kladných vlastností má naše osobnost stovky. Čím upřímnější k sobě budeme,

Introspekce je jedním z nejnáročnějších a nejtěžších životních úkolů, které jsme od Prozřetelnosti dostali.

středobodem vesmíru a svět se netočí jen okolo nás. **A naprosto stejné je to i u jiných smrtelných hříchů. Nechceme je vidět, dokud nás k tomu osudové situace nedonutí.**

CESTOU SEBEPOZNÁNÍ

Člověk má v sobě celý vesmír a zároveň i emoce, které patří vesmíru, nikoliv člověku samotnému. **Dokud nepochopíme, že žárlivost, závist, lakota, sobeckost, kritičnost, škodolibost ani další vlastnosti nejsou ve skutečnosti naší neměnnou součástí, a že máme na výběr, nebudeme mít ani tušení, jak a proč začít s transformací svého vědomí.** „Na dechberoucí přednášce českého psychiatra Radkina Honzáka jsem se dozvěděl, že až 95% lidského vědomí ovládají skryté nebo projevené emoce, nikoliv rozum a intelekt, jak by se mohlo zdát... A to je ohromné číslo,

tím delší se stane náš seznam. Abychom s nimi všemi dokázali pracovat, je třeba nejprve najít pevnou půdu pod nohama a začít je rozdělovat podle jejich hlavních »vojevůdců«. Funkční univerzální klíč, který vám je umožní objevit a posléze i transformovat v běžném životě, najde každý čtenář v sedmisetstránkové (a podle hermetiků mimořádně kvalitní) knize **Pomůcka k introspekci** od spoluautorů Josefa Drábka a Františka Bardona. Jde o dílo, které praktikům mění život od základu a více ho doporučujeme každému, kdo svůj duchovní rozvoj myslí skutečně vážně...

Poučnou a zajímavou knihu **POMŮCKA K INTROSPEKCI** zakoupíte v našem e-shopu www.zahadyshop.cz
Více informací na straně 57

MALÉ SHRNUTÍ

Smrtelný hříchem je pro člověka každá emoce, která přináší negaci a destrukci. Ctnost se projevuje emocemi, jež povznášejí duši, tělo i Ducha. Jedině ony umí skutečně léčit a uzdravovat důsledky negativních emocí ve všech těchto úrovních. Nejčastější chybou, kterou podle hermetiků lidé celého světa dělají, je, že své hříchy považují nejen za přednosti, ale kupodivu i za vlastní ctnosti. Žádný člověk, který je hněvivý, závistivý nebo třeba chlípny, se tak ve svých očích nevidí. Své slabosti se naučí dobře skrývat za jiná, mnohem libivější pojmenování. Neřestí odvádí pozornost člověka »k zemi«, ke světským požitkům. Odvádějí jej od záměru zjistit, kým ve skutečnosti je. Ctnosti ho zase přibližují k Bohu a uvádí do stavu blaženosti.

CHAOS ZASLEPUJE MYSL

Nutno podotknout, že smrtelné hříchy se v člověku nikdy neprojevují samostatně. Vždy se jedná o větší podмноžinu (skupinu) toho, co je v nás přítomno. Pro lepší pochopení si můžeme říci, že každý smrtelný hřích je »vojevůdcem«, jenž má pod sebou celou družinu dalších bojovníků. Pokud je

Ještě jsme se zeptali MICHALA STRÁNSKÉHO

Říkal jsi, že negativní vlastnosti, propůjčené nástroje démonů, nám nikdy nepatřily. Je to stejné i se ctnostmi, jež máme od archandělů?

Ano! V další etapě introspekce, v okamžiku, kdy prostřednictvím ctností ovládneme všechny své neřesti, a vyrovnáme se se vším, co nás v životě tížilo, je třeba začít zpracovávat své ctnosti. Musíme se je naučit používat vědomě a pouze tehdy, kdy se pro to rozhodneme.

Proč? Copak ctnosti mohou někomu uškodit?

Trvalé štěstí najdeme pouze v rovnováze. A k té nemůžeme dojít, pokud z původního extrému vsudypřítomných neřestí sklouzneme do opačného extrému – a budeme až příliš »hodní«. Například pokud bychom byli vždy a za všech okolností pouze milostiví, v tomto světě bychom dlouho nepřežili. Je třeba ovládnout i své dobré vlastnosti, abych mohl využít svůj život naplno. Pouze rovnováha nás dokáže vykoupit z pekelných okovů neřestí i přílišné dobroty, která také přináší nějakou osudovou zkázu. Naším úkolem je rozpoznat své jednotlivé vlastnosti a pak se rozhodovat, zda a jakou v aktuální situaci použijí, nebo zůstanu zcela neutrální.

Dáš mi konkrétní příklad?

Když mě tedy bude chtít např. někdo přepadnout a bude mi chtít ublížit, nebudu na jeho konání reagovat nečinností (neutritou) ani soucitem (ctností), ale vytáhnu zcela vědomě »do zbraně« jednu ze svých negativních vlastností. Tu, která mi umožní přežít. A protože ji už umím ovládat, mohu ji pouhým rozhodnutím zesílit až do maxima. Výsledkem bude, že dotyčného svou reakcí tak vyděsím, až přede mnou sám uteče. Ctnosti i neřesti v nás po hluboké introspekci i nadále zůstávají dál, ale velkou změnou je, že s nimi umíme zacházet. Ve prospěch svůj i bližních.

Proč většina lidí nemá ani sebemenší zájem měnit své obvyklé chování?

V případě smrtelných hříchů musí při nápravě hříšníka osud udeřit velmi blízko něj, aby byl ochoten se probudit. Jedině tvrdé osudové rány, které jej doslova »chyty za srdce«, ho mohou přimět k pokoře, která je nutná k osvobození. Pokud člověk začne milovat své projevené negativní emoce natolik, že je přijme za své a začne se v jejich vibracích vyžívat, opravdu nemá zájem se měnit. Netuší, že ho čeká tvrdý pád, který je nevyhnutelný. Při každé takové osudové ráně pak člověku splaskává jeho obří ego do miniaturních rozměrů, a jen tehdy je schopen se vidět v zrcadle v pravém světle. Nachází se ve stavu, jako by něco uvnitř něj zemřelo. Na krátký moment bude schopen pokory i introspekce, dokáže náhle nacházet a po-

jmenovávat příčiny svého pádu. Když bude moudrý, uvědomí si, že se musí změnit. A ještě moudřejší, když to udělá.

Proč je podle tebe pýcha nejtěžším ze sedmi smrtelných hříchů? Řada lidí by namítla, že znají hodně pyšných lidí, kteří se nemají špatně nebo nikterak netrpí, jak říkáš.

Otázkou je, na jak dlouho. Smyslem lidského života je spolupráce, ale když je člověk pyšný, vyděluje sám sebe z jednoty a celku. Touto volbou je oddělen i od božské pomoci a padá stále hlouběji do svého zatracení. Právě proto je pýcha vůbec nejhorším smrtelným hříchem. Nikdo z nás nesmí zapomínat, že jsme součástí celku. Jakmile začneme sami sebe upřednostňovat (před jiným člověkem, přírodou, jinými obyvateli planety atd.), jsme pyšní. Pýcha je zákeřná hlavně v tom, že se těžko opouští a odstraňuje. Krmí sama sebe svými úspěchy i neúspěchy. Ale není všechno zlato, co se týpí... Člověk, který není pozorný, si může myslet, že se tyto lidé mají velmi dobře a že se jim daří. Ve skutečnosti ale nevidí obrovskou prázdnotu, která je uvnitř. Čelní představitelé jakýchkoliv států bývají většinou velmi pyšní.

Jak poznáme pyšného člověka?

Většinou to jsou lidé, kterým už ani nejde prvoplánově o peníze, protože jich obvykle mají dostatek, touží po něčem mnohem vzácnějším. Po moci. Ta je přitahuje jako vosu bonbón. Drtivá většina politiků, ředitelů, tvrdých byznysmenů a dalších se mylně domnívá, že není nikdo, komu by se zodpovědali za své arogantní a rozkazovačné chování vůči druhým. Je to velký omyl. Každý z nás se

neustále zodpovídá Prozřetelnosti. Ale kdo jsme my, abychom soudili druhého člověka? Takové právo nemáme a nikdy jsme neměli. Základní myšlenka hermetismu je: »Človče, co je ti do druhého, starej se o sebe.« Morem dnešní doby totiž je, že lidé odmítají převzít odpovědnost sami za sebe a s mnohem větší chutí a odhodláním hledají potenciální hříšníky ve svém okolí. Řeší všechno ostatní, jen ne to, co by doopravdy řešit měli, chtějí-li najít trvalé štěstí. Nezabývejme se tím, co má na sobě naše sousedka, jak se chová nebo nechová náš manžel, kam se řítí naše společnost... začneme transformovat sebe. To je totiž jediné, co jsme schopni skutečně ovlivnit. Nevynášeje nad nikým žádné soudy, protože ti skuteční praví soudci mají ve svých záznamech pořádek a udeří, když uznají za vhodné.

Mnozí lidé nevěří, že osud není náhoda.

Všechny účty s nebeskými regenty budou spočítány a okamžitě splaceny při Posledním soudu. Mylně si však představujeme, že toto vyúčtování nutně přichází až po smrti. Ne. Poslední soud, tj. vyrovnání sil, se koná pokaždé, když nastane správný čas. Nikdo z nás nikdy neví, kdy tento čas zučtování přijde. Proto je tak důležité, aby člověk zůstal pokorný a nemyslel si, že je nepostihnutelným šťastlivcem a miláčkem bohů. Osudové rány přicházejí pokaždé, když se poměr mezi našimi bonusovými zásluhami (za projevy lidských ctností) a černými puntíky (za projevy neřestí) překlopí na temnější stranu. Všechno se počítá a poměruje na nebeských vahách sférických regentů. Mylně si proto můžeme myslet, že se velkým hříšníkem, které osobně známe a kteří konají sobecké skutky každický den, nic zvláštního neděje. Je to proto, že nevidíme to, co je skryto za obzorem. Možná mají z minulých životů »nasbíráno« do zásoby hodně plusů, a proto mu regenti dovolují určitou dobu, která může trvat i dlouhá desetiletí, páchat zlo »beztrestně«. Možná je toto ticho jen nastražená past. Vše se však počítá a nic není zapomenuto. Jakmile pohár trpělivosti přeteče, regent jej převrhne.

Jak pýcha ovlivňuje zdravotní stav člověka?

Nad svou pýchou a celkovým chováním k druhým by se měli zamyslet všichni lidé, kteří mají problémy se srdcem např. tachykardií (srdce je orgánem Slunce). Paracelsus tvrdil, že problémy se srdcem postihují především »vládce a knížete« proto, aby si uvědomili, že oni sice svou vládou svírají své poddané, ale jejich srdce svírá sám Bůh. I když možná slepě věří, že jsou ve společenské hierarchii důležitější než jiní a mají právo se chovat jako vládci, dostávají od regentů nebeských sfér nejtvrdsí disciplinární tresty.

Text - šlegi, foto - Shutterstock, odborná konzultace - Michal Stránský